

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-242/17-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanke Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Jadranke Jelić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi nedonošenja rješenja, na sjednici vijeća održanoj 16. studenoga 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/17-01/615, urbroj: 401-01/04-17-2 od 14. rujna 2017.

Obrazloženje

Tužitelj je ovom Sudu podnio tužbu zbog šutnje jer tuženik nije u zakonskom roku odlučio o njegovoj žalbi podnesenoj 17. lipnja 2017. protiv rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Osijeku, broj: PPI-DO-2/2017 od 7. lipnja 2017., kojim je odbijen njegov zahtjev za pristup informacijama. Kako je nakon podnošenja tužbe doneseno rješenje i žalba je odbijena to je tužitelj proširio tužbu i na novi akt.

U tužbi u bitnom navodi da činjenično stanje u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja nije pravilno i u potpunosti utvrđeno i da je počinjena i bitna povreda upravnog postupka iz članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku jer nema navoda koristi li tijelo javne vlasti CTS sustav, a niti o tome ima ikakvih obrazloženja.

Obrazlaže stav Suda Europske unije izražen u predmetu C-491/15 od 11. siječnja 2017., te navodi što sve obuhvaća sustav za praćenje predmeta (CTS), radi čega smatra da je i materijalno pravo pogrešno primijenjeno.

Predlaže ovom Sudu da poništi osporeno i prvostupanjsko rješenje i predmet vrati Općinskom državnom odvjetništvu u Osijeku na ponovno odlučivanje.

Tuženik u cijelosti ostaje kod navoda iz obrazloženja osporenog rješenja. U odnosu na pozivanje tužitelja na predmet Europskog suda i pozivanje na module informacijskog sustava, ističe da iz osporenog rješenja proizlazi da je prilikom uvida u način vođenja podataka koji su predmet postupka utvrđeno da sučelja elektroničkih upisnika državnog odvjetništva sadrže predefinirane izvještajne funkcionalnosti, te da bi izlučivanje podataka koje je tužitelj tražio zahtijevalo izradu

novog predefiniranog sučelja. Zaključno navodi da se od državnog odvjetništva traži obrada određenih podataka, a ne informacija koja kao takva postoji. Predlaže Sudu da odbije tužbu.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima, odgovor tuženika dostavljen je tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovana.

Prema odredbi članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine" 25/13. i 85/15. – dalje: ZPPI) informacija je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapisi), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom ili radom tijela javne vlasti.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj od tijela javne vlasti zatražio da mu se za razdoblje od 1. veljače do 31. svibnja 2017. dostave sljedeće informacije: koliko je tijelo javne vlasti zaprimilo pritužbi/zahtjeva o davanju obavijesti o poduzetim radnjama povodom kaznene prijave ili dojave o počinjenom kaznenom djelu, koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da podноситelju pritužbe dostavi zatraženu obavijest o poduzetim radnjama i koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da u primjerenom roku poduzme radnje koje je trebalo poduzeti.

Prema ocjeni ovoga Suda pravilno je zaključio tuženik kao i prvostupanjsko javnopravno tijelo da se radi o zahtjevu za izradom analize postupanja i donošenja odluka državnog odvjetništva u određenom razdoblju koji se sukladno naprijed navedenoj odredbi Zakona ne može smatrati informacijom. Naime, za predmetnu upravnu stvar je bilo odlučno utvrditi da li zatražena informacija kao takva postoji jer tijelo javne vlasti nema obvezu grupirati podatke prema vrsti ili nekom drugom kriteriju te nije dužno poduzimati radnje prikupljanja podataka radi stvaranja nove informacije koju već ne posjeduje već je dužno omogućiti pristup već gotovoj i postojećoj informaciji. Slijedom navedenog pravilno je odbijen zahtjev tužitelja sukladno odredbi članka 23. stavka 5. točke 4. ZPPI prema kojoj će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako se traži informacija koja se ne smatra informacijom u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, o čemu se u konkretnom slučaju i radi.

Tuženik je nakon razmatranja zahtjeva tužitelja i provedenog prvostupanjskog postupka citirajući mjerodavne propise pravilno ocijenio da je postupak proveden sukladno propisima citiranim u obrazloženju osporenog rješenja, te dao valjane razloge, koje prihvaća i ovaj Sud prema kojima ono što tužitelj traži nije informacija kakvu ima u vidu naprijed navedena odredba članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI, jer tužitelj u suštini traži od državnog odvjetništva obradu određenih podataka, a ne informaciju koja kao takva postoji.

Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 16. studenoga 2017.

Predsjednica vijeća:
Blanša Turić, v.r.